MEDEWERKERS
VAN HET OPUS DEI

Inhoud

Wat is het Opus Dei? **4**
Medewerkers van het Opus Dei **6**
De vreugde van het geven **14**
Een onverwachte grootsheid **22**
Vrienden van God **30**
De heilige Jozefmaria, een heilige die dichtbij is **38**

«Jezus Christus kennen, hem bekendmaken, Hem overal naar toe brengen»: zo uitte de heilige Jozefmaria een van de diepste verlangens van zijn hart. Sinds 1950 werken de medewerkers van het Opus Dei met de gelovigen van de Prelatuur samen om het te verwezenlijken, door hun gebed en hun hulp bij vele apostolische initiatieven op de vijf continenten. «Vandaag de dag lijkt mij dit een droom», zei Jozefmaria vele jaren later, «een gezegende droom, die in zoveel buitenwijken van grote steden – waar we mensen met genegenheid behandelen, ze in de ogen kijken, omdat we allemaal gelijk zijn – werkelijkheid is geworden».

Jezus Christus vereenzelvigt zich met elke mens op deze wereld, en in het bijzonder met hen die extra kwetsbaar en weerloos zijn: «Voorwaar, Ik zeg u, al wat gij gedaan hebt voor een dezer geringsten van mijn broeders, hebt gij voor Mij gedaan» (Mt. 25,40). Deze realiteit is de ware kern van de «roeping om te waken», waarvan paus Franciscus zo krachtig spreekt, als iets dat ons allen uitdaagt.

Vanaf het begin had de heilige Jozefmaria het genoegen om te kunnen rekenen op de steun van vele medewerkers – ook niet-katholieken, alsook niet-christenen en niet-gelovigen – die vol enthousiasme overal het bewustzijn van de nabijheid van God wilden verspreiden. Alle gelovigen van Opus Dei bidden dagelijks met dankbaarheid voor de medewerkers: dat ieder door zijn vreugdevolle antwoord op de «roeping om te waken» het glimlachende en dankbare gelaat van God mag vinden.

Mgr. Fernando Ocáriz
Prelaat van het Opus Dei

WAT IS HET OPUS DEI?

Het Opus Dei is een instelling van de Rooms Katholieke Kerk, op 2 oktober 1928 gesticht door de heilige Jozefmaria Escrivá. De volledige naam is: Prelatuur van het Heilig Kruis en Opus Dei. Het wordt ook eenvoudigweg Opus Dei, of 'Werk van God' genoemd.

Het Opus Dei heeft tot doel bij te dragen aan de evangelische zending van de Kerk door onder heel diverse mensen een leven overeenkomstig het geloof te bevorderen in de gewone omstandigheden van het menselijk bestaan, in het bijzonder door de heiliging van het werk.

De boodschap van het Opus Dei laat zien dat ieder waardig en oprecht werk veranderd kan worden in een goddelijk werk. Voor de heilige Jozermaria betekent het werk heiligen werken in de geest van Jezus Christus: de eigen taak zo goed mogelijk vervullen om God glorie te geven en de anderen te dienen, en op deze manier bij te dragen aan de heiliging van de wereld.

Het Werk biedt zijn gelovigen en ieder die dat verlangt geestelijke vorming en pastorale steun, opdat iedereen – op zijn eigen plaats in de Kerk en in de wereld – God kan kennen en beminnen, getuigenis van het geloof kan afleggen en eraan kan meewerken de problemen van de maatschappij op een christelijke manier aan te pakken.

De Prelatuur van het Opus Dei bestaat net als de andere kerkelijke jurisdicties van de Kerk, uit een prelaat (Mgr. Javier Echevarría) met zijn presbyterium en uit lekengelovigen, zowel mannen als vrouwen. Veel mensen nemen deel aan haar apostolische activiteiten, hieronder bevinden zich talrijke medewerkers.

De medewerkers van het Opus Dei zijn mannen en vrouwen die met hun gebed, hun aalmoezen en werk – elk volgens zijn of haar mogelijkheden – helpen bij de activiteiten die de Prelatuur van het Opus Dei ontwikkelt. De volgende verhalen getuigen van het hoe en waarom van hun medewerking.

Foto: het gezin van Jean-René Philibert
Medewerker in Quebec (Canada)

"Hoe meer ijver wij aan de dag leggen om liefde en vrede te verspreiden, als gevolg van een christelijke geest die alle activiteiten op de wereld zal gaan doordrenken, des te gemakkelijker zullen de grote problemen waaronder de mensheid lijdt, opgelost worden."

Heilige Jozefmaria

MEDEWERKE
VAN HET OPUS DEI

De medewerkers zijn mensen van alle rassen, culturen en godsdiensten: al dan niet katholiek, al dan niet christen en ook niet gelovigen. Samen met de gelovigen van de Prelatuur en andere medeburgers steunen zij talrijke initiatieven op educatief en sociaal gebied. Hun medewerking kan zowel van geestelijke als van materiële aard zijn. "Wij hebben medewerkers nodig zoals jij; die bidden en glimlachen," zei de heilige Jozefmaria tijdens een reis door Latijns Amerika tegen een Peruaanse boerin. Materieel kunnen ze meewerken met hun werk of in de vorm van aalmoezen. Met betrekking tot degenen die met de gelovigen van het Opus Dei het ideaal delen om de mensen vooruit te helpen, heeft de heilige Jozefmaria gezegd: "Ik heb veel vrienden die niet katholiek zijn. Zij geven ons iets van wat ze eigenlijk niet kunnen missen; ze dragen edelmoedig bij aan de apostolaatswerken. Ze geven hun tijd en een stukje van hun leven."

De katholieke medewerkers waarderen ook de

ERS

Janaitha Faith Nelson, Washington D.C. (Verenigde Staten)

geestelijke en apostolische betekenis van deze activiteiten, in dienst van God, de Kerk en alle zielen. Onder hen bevinden zich niet alleen lekengelovigen, maar ook veel geestelijken van diocesen over de hele wereld en van religieuze gemeenschappen, die allen meewerken met hun gebed.

De medewerkers kunnen rekenen op erkenning, dankbaarheid en dagelijks gebed van de Prelaat en alle gelovigen van het Opus Dei. Bovendien biedt men hen, indien gewenst, geestelijke bijstand. De katholieke medewerkers profiteren bovendien van de geestelijke goederen die de Rooms Katholieke Kerk verleent: op bepaalde dagen van het jaar kunnen zij aflaten verkrijgen, wanneer zij voldoen aan door de Kerk vastgestelde voorwaarden en als ze uit devotie de verplichtingen hernieuwen die ze als medewerker op zich hebben genomen.

IDEALEN DELEN

"Hoewel ik nooit godsdienstonderricht heb ontvangen, brachten het gezang van vogels en de schoonheid van rivieren en bergen in mijn vaderland me er toe aan het bestaan van een Schepper te denken en voelde ik het verlangen meer te weten over godsdienst. Op een goede dag werd vlakbij mijn huis een centrum van het Opus Dei geopend; dat was voor mij de gelegenheid om me in het geloof te verdiepen. Daar kon ik uitleg krijgen, vragen stellen, lezen ... En daar heb ik ook leren bidden. Na een paar jaar besloot ik, zonder christen te zijn, medewerker te worden, **omdat ik de idealen van deze mensen deelde, die de jeugd onderwezen in wat ik graag in mijn jeugd had geleerd: hoe God te kennen en een edelmoedig, werkzaam leven te leiden, met begrip en respect voor anderen en gezonde ontspanning...** Na een paar jaar ben ik gedoopt. De boodschap van de heilige Jozefmaria helpt mij mijn werk, dat voor een groot deel in een tuin en tussen de bloemen plaatsvindt, te heiligen; wanneer ik aan het sproeien of mesten ben denk ik aan de zorg die de Heer voor mij heeft, en wanneer de bloemen opengaan en opbloeien vraag ik de Heer voor de geestelijke groei van alle mensen."

Yedik Almasbekovich Mamrainov
Almaty (Kazachstan), tuinman en conciërge.

FAMILIELEDEN EN VRIENDEN

"Ik heb gehoord **dat de medewerkers als het ware de familieleden en vrienden van de gelovigen van het Opus Dei zijn** en dat is precies wat ik wil zijn. Ik profiteer van de geestelijke hulp door deel te nemen aan de vormingsmiddelen die de Prelatuur aanbiedt, terwijl ik het Werk help met mijn gebed en andere bijdragen, in vereniging met de rest van de medewerkers."

Marie Jones
Leatherhead, Surrey (Engeland), getrouwd, moeder van drie kinderen.

DE ZIEKEN BIJSTAAN

"Ik leerde het Opus Dei meer dan dertig jaar geleden kennen en ben sinds afgelopen jaar medewerker. Als maatschappelijk werker help ik zieken. In 1991 stelden dokters multiple sclerosis vast en gaven me nog zeven jaar te leven. De ziekte is in de loop der jaren verergerd en ik kan alleen nog met veel moeite een paar stappen zetten. Sinds kort kan ik niet meer schrijven, noch lezen. Echter, nu, twintig jaar na die diagnose, leef ik noch steeds. **Ik denk dat ik geen roeping voor het Opus Dei heb, maar ik voel me met het Werk verbonden alsof ik deel uitmaak van de familie.** De leer over de heiliging van het gewone leven helpt me enorm: alles wat ik doe, ook al lijkt het van weinig belang, staat in relatie tot God en heeft daarmee een oneindige waarde; dat vind ik geweldig."

Christoph Flaspöhler
Wachtberg, vlakbij Bonn (Duitsland), maatschappelijk werker.

ZOALS BIJ HET DANSEN

"Voor mij is medewerkster zijn een uitdaging; altijd betekent het: een goede zaak steunen die je krachten te boven gaat en waarvoor je moeite wilt doen. Soms vragen ze me dansles te geven; andere keren gespreksleidster te zijn op een gezinsdag of mee te werken aan activiteiten van de Jeugdclub of wat dan ook. Sinds een paar maanden geef ik cursussen gezinsoriëntatie aan ouders met kinderen van twee tot tien jaar. Ik heb geleerd dat geloven geen gecompliceerde zaak is, als we ons in het geloof verdiepen. Wanneer ik balletlessen geef, trek ik geschikte schoenen aan en oefen veel om voortdurend beter te worden in het dansen. Ik denk dat hetzelfde gebeurt met het geloof: zonder je erin te verdiepen en te oefenen, boek je geen vooruitgang."

Judith Gerbrands
Kerkrade, Limburg (Nederland), dansdocente.

GOD EEN PLAATS GEVEN TUSSEN DE SCHOENEN

"Ik ben schoenmaker. Ik heb het Werk leren kennen dankzij mijn dochter Agnieszka. Zij was het die me heeft uitgelegd dat ik God een plaats kan geven tussen mijn schoenen en dat heeft me geholpen mijn werk beter te doen. Door mijn ziekte kan ik minder tijd aan mijn beroepsactiviteiten besteden. Ik moet drie dagen per week naar het ziekenhuis voor dialyse, terwijl ik wacht op een niertransplantatie. Ik werk vooral mee door de ongemakken van mijn ziekte en de dialysetijden op te dragen en door de rozenkransen die ik bid tijdens de lange wandelingen die de artsen me hebben aangeraden."

Józef Morawski
Warschau (Polen), schoenmaker.

VIA BASKETBAL NAAR GOD

"Ik heb het Opus Dei leren kennen door een vriendin met wie ik altijd basketbal speelde. De belangstelling die zij toonde voor de leden van het team, al had iedereen een andere godsdienst, trok mijn aandacht. In het begin dacht ik, omdat ik orthodox ben, dat ze niet geïnteresseerd zou zijn om met mij over diepgaande thema's te praten. Maar na een aantal jaren met veel contact en gesprekken heb ik de geest van het Werk leren kennen en heb ik gevraagd medewerkster te worden. Voor mij is het geweldig in deze zaak mee te mogen werken. Wat ik het meest waardeer is de manier waarop mensen geholpen worden bevriend te raken met God, om Hem beter te leren kennen."

Rania Nicolas
Achrafieh, Beiroet (Libanon), senior technicus in het bankwezen.

DE CULTUUR KERSTENEN

"Ik zag wat met de jeugd - ook van arme gezinnen - gedaan wordt en dat beviel mij. Ze krijgen de vorming die ze thuis vaak missen. Dat verhoogt hun morele niveau en helpt hen de negatieve druk van hun omgeving te overwinnen. **Als medewerker tracht ik hierbij zo veel mogelijk te helpen. In mijn beroep wil ik romans met een aanmoedigende boodschap en een positieve blik op de wereld grafisch goed vormgeven.** Ik beschouw deze uitdaging als een kleine bijdrage om de cultuur te helpen herkerstenen."

Chris Chow
Uit Puerto España (Trinidad), woont in Toronto (Canada), graficus.

EEN NIEUWE HORIZON

"Ik heb een aangeboren ziekte met periodes van ernstige pijn en een permanent hevige bloedarmoede. Ik ben nog niet hersteld van de laatste terugslag – waardoor ik zes dagen in coma lag – en ik kan zonder hulp niet lopen. Ik draag deze pijn en ongemakken op voor het Werk en voor de zielen in het vagevuur. **Doordat ik heb ontdekt dat mijn ziekte een zin heeft, heeft zich een nieuwe horizon in mijn leven afgetekend. Tegelijkertijd voelde ik me gesteund door het gebed van veel mensen; van mijn familie en van het Werk.** Dankzij deze gebeden leef ik nog. Toen ik gevraagd werd medewerkster te worden, heb ik geen moment geaarzeld: voor mij betekent het dat ik op de een of andere manier mijn dankbaarheid kan tonen voor de vorming die ik ontvang en die me zo veel helpt om de mensen die de Heer me toevertrouwt, raad te geven."

Suzanne Ngono Ayissi
Douala (Kameroen), pedagoog.

IN MIJN PAROCHIE

"Sinds 2004 neemt een twaalftal jongeren uit een studentenhuis van het Werk, deel aan een project van sociale dienstverlening in een van mijn parochies. Ik help met mijn gebed, met bijdragen en ieder jaar verblijven deze jongerengroepen in mijn huis. **Ik neem deel aan de bezinningen die voor priesters worden georganiseerd in de buurt van Montreal. Hierin wordt trouw aan de Paus en aan de leer van de Kerk doorgegeven.** We worden voortdurend aangemoedigd een goed evenwicht te vinden tussen ons werk en ons geloofsleven, door van alles een gebed ter ere van God te maken. Via het Opus Dei voel ik me gesterkt in mijn priesterschap. Ook heb ik deze jongeren, die met plezier acht uur per dag werken, kunnen meemaken. Wanneer ze stoppen of moe zijn, hebben ze altijd een boek bij de hand: ze spannen zich in om hun tijd niet te verprutsen."

Pater Rheal Forest
Manitoba (Canada), priester in vijf indianenreservaten.

IN JERUZALEM

"Ik ben een Palestijnse Arabier uit Ramallah; ik ben Luthers en getrouwd met een Grieks orthodoxe man. We wonen in Jeruzalem. Ik zocht een plaats waar mijn kinderen het christelijk geloof konden leren kennen. Mijn zoon begon deel te nemen aan activiteiten voor jongens in een centrum van het Opus Dei in Jeruzalem. Vervolgens is mijn dochter voor vorming naar het centrum voor meisjes gegaan en ben ook ik begonnen met vormingslessen en andere activiteiten voor dames. Ik wilde medewerkster worden omdat ik de noodzaak van de christelijke vorming in onze Lutherse gemeente inzag en die ook wilde verspreiden onder de mensen van onze stad. Zo kan ik anderen helpen, zoals ik geholpen word. In de bezinningen heb ik de kracht gevonden om mijn werk als onderwijzeres te blijven doen - op een school waar de problemen van onze tijd niet ontbreken -, evenals de nodige wijsheid om met mijn collega's positieve oplossingen te vinden, en de creativiteit om tot mijn leerlingen door te dringen."

Hanada Nijim Noursi
Onderwijzeres.

VOOR HET WERK BIDDEN

"Er is in mijn stad nog geen centrum van het Opus Dei, maar de Heer opent wegen. Zo voel ik mij geprikkeld in mijn verantwoordelijkheid om de boodschap van de heilige Jozefmaria te verspreiden; dat is een plicht uit dankbaarheid. De laatste jaren ben ik anders gaan denken over mijzelf, mijn gezin en mijn werk. Het voelt goed om na een intensieve werkdag thuis te komen en voor mijn dochters te kunnen zorgen. Daarom maakt het bidden voor de apostolaatswerken van het Opus Dei deel uit van mijn gebedsleven."

Sunil Thomas
Uit Koeweit, woont in Bangalore (India), getrouwd,
vader van twee dochters, directeur marketing.

IEDERE DAG EEN ROZENKRANS

"Mijn zus Pilar en ik zijn meer dan vijftien jaar medewerksters. Pilar was naaister, maar is vanwege problemen met haar gezondheid blind geworden en moest haar werk opgeven. Ik werk bij gezinnen, maar ik heb vele jaren voor gehandicapte jongens gezorgd in de inrichtingen van Don Orione. Daar ontmoette ik op een keer een priester van het Opus Dei, de eerste die me over het Werk vertelde. Ik begon voordrachten bij te wonen, terwijl mijn zus thuisbleef; daarna vertelde ik haar wat ik had gehoord. Wij beseften onmiddellijk dat we ons huis konden aanbieden voor het geven van voordrachten zodat zij er ook aan kon deelnemen. . Al gauw veranderden deze bijeenkomsten in kringen van medewerksters. Mijn zus en ik geven maandelijks een financiële bijdrage voor het apostolaat van het Werk, en alle dagen veel gebeden."

Alicia and Pilar Martínez
Rosario (Argentinië), gezinsverzorgster en naaister.

Geriatrisch ziekenhuis Laguna

MADRID [SPANJE]

In de wijk Lucero van Madrid staat een modern gebouw van drie verdiepingen en bijna 10.000 m², waarin het geriatrisch ziekenhuis Laguna is gevestigd. Doelstelling is het integreren van zorg voor ouderen met palliatieve en psychogeriatrische zorg.

De Stichting Vianorte heeft dit project opgezet. Het is begonnen in 2002 naar aanleiding van het eeuwfeest van de geboorte van de heilige Jozefmaria. Het project is gebaseerd op de leer die de Stichter van het Opus Dei met zijn leven en geschriften heeft doorgegeven.

Het ziekenhuis beschikt over een interdisciplinair team van beroepsmensen gespecialiseerd in palliatieve zorg. Artsen, sociaal werkers, vrijwilligers, psychologen, fysiotherapeuten, ergotherapeuten en een priester werken nauw samen in de zorg voor de zieken. Deze gespecialiseerde verzorging kan bij de patiënt aan huis worden verleend, in het ziekenhuis zelf of door dagopname, afhankelijk van de patiënt, zijn ziekte en zijn familieomstandigheden

Cultureel Centrum Irtysh

ALMATY [KAZACHSTAN]

Irtysh is gesticht in 2007, met hulp uit de hele wereld. De belangrijkste activiteit van het centrum is een talenschool; Kazachstan bevindt zich tegenwoordig in een proces van openstelling en ontwikkeling. Als onderdeel van het vormingsplan kunnen de leerlingen en ook anderen deelnemen aan educatieve, culturele en recreatieve activiteiten, die erop gericht zijn waarden als vriendschap, respect, verdraagzaamheid, sportiviteit, edelmoedigheid en openstaan voor het transcendente te integreren.

Het educatieve aanbod omvat wetenschappelijke en culturele seminars in cycli van een jaar, conferenties over actuele thema's, sociale projecten, excursies, platforms en culturele reizen. Er worden ook cursussen over het katholieke geloof gegeven.

Ciudad de Los Niños (Kinderstad)

MONTERREY [MEXICO]

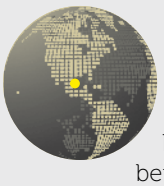

Kinderstad is een centrum voor educatieve ontwikkeling en gezinsoriëntatie, waar academische, technische, humane en geestelijke vorming wordt gegeven aan kinderen en jongeren uit gezinnen met beperkte middelen, en waarbij ook het hele gezin wordt betrokken. Het centrum heeft twee vestigingen: het oudste in Ciudad de Guadalupe en het nieuwere in de zone Topo Chico van Monterrey; twee arme wijken.

In het Centrum voor Gezinseducatie worden programma's voor de ouders ontwikkeld, met het doel hen te helpen bij de opvoeding van hun kinderen. Bovendien bestaan er verscheidene bijscholingscursussen voor ouders die de basisschool of de middelbare school niet hebben doorlopen. Dit helpt hen ook om hun werk beter te doen.

Terral

BARCELONA [SPANJE]

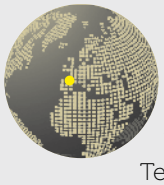

In de wijk Raval, in de oude kern van Barcelona, met de grootste bevolkingsdichtheid van de stad, het hoogste aantal immigranten en het grootste aantal werklozen en schoolverlaters, bevindt zich het sociaal-educatieve centrum Terral, voor mensen van verschillende culturen en godsdiensten. Hier krijgen zij dagelijks gezamenlijk hulp bij het integreren in hun sociale milieu en het vinden van werk.

Een van de programma's is het 1@1, een pedagogische methode waarin elke vrijwilligster een projectdeelnemer onder haar hoede heeft om het leerproces te vergemakkelijken. Mensen van alle leeftijden en sociale milieus helpen mee: studentes, afgestudeerden, gepensioneerde onderwijzeressen, huisvrouwen ... Het doel is te voorkomen dat de leerlingen hun studie opgeven voordat ze zestien zijn; de leeftijd waarop ze mogen beslissen of ze gaan werken of verder leren.

DE VREUGDE VAN HET GEVEN

Gelovigen van de Prelatuur van het Opus Dei en katholieke en niet-katholieke medewerkers richten, samen met vele anderen, in de hele wereld centra op voor educatief, sociaal en cultureel werk, om enigszins tegemoet te komen aan de landelijke of lokale behoeften, zonder onderscheid naar ras, godsdienst of sociale klasse: "We moeten" – zei de heilige Jozefmaria – "strijd voeren tegen de ellende, de onwetendheid, de ziekte en het lijden."

Onder deze projecten bevinden zich scholen, beroepsopleidingen, universiteiten, klinieken, centra voor de ontwikkeling en opleiding van de vrouw,

"Wij moeten ons zo gedragen dat wie ons ziet, kan zeggen: dit is een christen, want hij haat niet, hij heeft begrip, hij is niet fanatiek, hij kan zich beheersen en offers brengen, hij draagt vrede uit en hij heeft lief."

Heilige Jozefmaria

Sociaal project in weeshuis Phu My in Ho Chi Min, georganiseerd door Nairana (Australië)

studentenhuizen, apotheken, enz.

Het zijn professionele initiatieven, met een sterk accent op de directe aandacht voor de persoon. De heilige Jozefmaria verklaarde dat "het juist onze instelling is om initiatieven vanaf de basis te stimuleren. En aangezien de omstandigheden, behoeften en mogelijkheden van ieder volk of sociale groepering onderling heel divers zijn, worden er in ieder land die concrete apostolische activiteiten georganiseerd die op dat moment het meest geschikt zijn: van universitair centrum of studentenhuis tot apotheek of landbouwopleiding voor de plattelandsbevolking."

MEER VRIJHEID OM DE WERELD TE VERBETEREN

"Ik heb geleerd dat ik met mijn gebed, mijn voorbeeld in het werk en mijn respectvol spreken in het milieu waarin ik me bevind, kan bijdragen aan een menselijker klimaat. Als medewerker voel ik me aangemoedigd me in te zetten voor anderen. Ik zie meer mogelijkheden om mijn vrijheid en plichtsbesef te gebruiken om te werken aan een betere wereld. Ik probeer deze ervaring ook aan anderen door te geven, want ik ben er van overtuigd dat dit me bewust gemaakt heeft van Christus' liefde voor ons. Het helpt me voortdurend moeite te doen om heilig te worden, ondanks alle obstakels en struikelingen."

José Carlos Neves Epiphanio

Sao José dos Campos (Brazilië), landbouwkundige en onderzoeker.

EEN HEEL KLEIN BEETJE TERUGGEVEN

"Ik ben de zesde van acht kinderen. Van kinds af aan heb ik deelgenomen aan de activiteiten voor godsdienstige vorming van het Opus Dei. Het leek me heel logisch om voor alles wat ik had ontvangen, iets terug te doen. Vooral door te bidden, maar ook, wanneer mijn gezinssituatie dat toelaat, met mijn geldelijke bijdrage. Met mijn werk help ik Priesters voor alle volkeren, een vereniging die geld inzamelt voor beurzen voor studie van priesters en seminaristen aan de Pauselijke Universiteit van het Heilig Kruis. Medewerkster zijn betekent voor mij dat ik in zekere zin deel uitmaak van de grote familie van het Opus Dei. Ik probeer een beter mens te worden, vooral in mijn christelijke leven, dankzij de vormingsmiddelen. Ook probeer ik mijn rol als echtgenote en moeder steeds beter te vervullen."

Marie Kollen

Frankrijk, getrouwd, moeder van drie kinderen.

LEREN VERGEVEN

"Ik ben moslim. Een vriend gaf me De Weg cadeau. Toen ik het las, wilde ik met het Werk meewerken. Ik vind het geweldig, te bedenken dat ook ik iets voor anderen kan betekenen. Ik help vaak een handje bij de verschillende activiteiten van Club Nerpio in Albacete. Ik geloof dat dat ertoe bijgedragen heeft dat ik de Rooms Katholieke Kerk, waar ik veel waardering voor heb, beter heb leren kennen. Het heeft mijn leven verrijkt en het feit dat ik moslim ben vormde geen enkele belemmering. Er zijn veel dingen die mij opvallen, maar vooral de daad van het vergiffenis schenken, die geenszins gemakkelijk is. Dat is iets wat ik beter wil leren beleven."

Habib Moussa Fardoun

Uit Libanon, woont in Albacete (Spanje), promovendus in computerwetenschappen, sjiiet.

GROENTEN VOOR HET ZOMERKAMP

"Toen ik mijn groentezaak nog had, hielp ik altijd bij de zomerkampen voor de basisscholieren. **Ik kocht de levensmiddelen in via een groothandel.** Ik beschouw het als een groot geluk medewerker te zijn, omdat de boodschap van de heilige Jozefmaria me stimuleert om veel en goed te werken, van de Paus te houden en voor hem te bidden en mijn toevlucht te nemen tot Maria. Bovendien staan de activiteiten open voor iedereen: ongeacht de politieke opvatting, godsdienst, ras of economische situatie. Toen ik ziek was heb ik de familiesfeer ervaren: iedere dag kreeg ik bezoek van een arts die in een centrum van het Werk woont en anderen uit dat centrum belden me op om te vragen hoe het met me ging. Toen ik bewusteloos raakte, brachten ze me een bidprentje met een relikwie van de heilige Jozefmaria en vanaf dat ogenblik was ik aan de beterende hand."

Manuel Cid Carnero
Montevideo (Uruguay), gepensioneerd groenteman.

TEKEN VAN LIEFDE VOOR DE KATHOLIEKE KERK

"Iedere dag bid ik voor de prelaat van het Opus Dei en voor de apostolaatswerken van de Prelatuur en bij gelegenheid, als mijn werk het toelaat, bied ik mijn hulp aan: **ik ben heel blij dit semester op de zaterdagen geholpen te hebben bij een educatief programma voor jongeren, omdat mijn drukke baan dat toeliet.** Hoewel ik niet katholiek ben, is deze manier van medewerken een uiting van mijn liefde voor de Rooms Katholieke Kerk en het draagt bovendien bij aan de eenheid van de christenen. Ook geeft het me persoonlijke voldoening, want ik zie de positieve ontwikkeling van de meisjes die dit programma volgen: **als zij groeien, groei ik ook."**

Janaiha Faith Nelson
Washington D.C. (V.S.), doctoraal student.

HET LAND VOORUIT BRENGEN DOOR EEN BETERE CHRISTEN TE ZIJN

"Ik werk mee in een van de verenigingen van jonge beroepsmensen in het Centrum Niéré in Abidjan." Deze vereniging organiseert culturele en sportieve activiteiten voor jongeren die aan het begin van hun beroepsleven staan. Voor mij is het een manier om te helpen het Opus Dei te verwezenlijken en mijn dankbaarheid te tonen voor de vorming die ik ontvang, al is wat ik doe niet veel. Bovendien verdiep ik mijn godsdienstige vorming. Door te proberen een betere christen te zijn draag ik ook bij aan het welzijn van mijn land."

Nandjui Djidji Brice Bokra
Abidjan (Ivoorkust), accountant.

GEESTELIJKE VRUCHTEN

"Ik leerde het Opus Dei kennen via een vriendin. Ze nodigde me uit voor een bezinning in Kimlea. Ik besloot medewerkster te worden, omdat ik besefte dat ik zo de minderbedeelden kan helpen. Ik heb begrepen dat het mijn plicht is de meest behoeftigen te laten delen in de materiële middelen waarmee God me heeft gezegend en dat ik hier zelf ook de geestelijke vruchten van pluk. Iedere dag bid ik de rozenkrans voor de apostolaatswerken van het Opus Dei en ik bid ervoor in de Heilige Mis. Ik geef de Kimlea School iedere maand een gift, en melk en producten uit mijn moestuin voor de kooklessen."

Mary N. Gichuiri

Nyeri (Kenia), gepensioneerd onderwijzeres, heeft nu een boerderij.

ALLES WAT IK HEB IS GELEEND

"Ik ben ervan overtuigd dat, als God mij van middelen voorziet, ik de plicht heb deze te delen Het woord "meewerken" bevalt me, niet omdat medewerker zijn gewoon maar medewerking veronderstelt, maar omdat het voor mij de manier is om aan de liefde van God te beantwoorden. Het betekent datgene te doen wat Hij van mij wil. Ik geloof vast dat wat ik heb, niet van mij is, maar geleend van God. Daarom wil ik edelmoedig meewerken aan alles wat binnen mijn vermogen ligt. Met alles wat ik heb en kan, zal ik zo ver gaan als mogelijk is: ik geloof dat dit is wat God van mij verwacht."

Miguel Kalbakgi Xikh

Uit Alepo (Syrië), woont in Venezuela, zakenman.

DE SFEER IN MIJN GEZIN IS VERANDERD

"Een paar jaar geleden toen ik een antwoord zocht op bepaalde vragen over de wereld en de zin van het leven, begon ik deel te nemen aan catechismuslessen in de parochie en via een paar mensen die ik daar heb leren kennen zocht ik contact met een centrum van het Opus Dei. Na verloop van tijd stelden ze me voor medewerkster te worden. In het begin twijfelde ik of ik geschikt zou zijn, maar tenslotte heb ik besloten het te doen. Ik begon mee te werken aan de activiteiten van de jeugdclub. Tegelijkertijd nam ik deel aan de lessen over het christelijke geloof en thema's die te maken hebben met het gezin. Deze vormingsmiddelen hebben me nieuwe kracht gegeven om enkele belangrijke dingen in mijn dagelijks leven te veranderen. Ik heb geleerd tijd en moeite te investeren opdat ieder lid van ons grote gezin gelukkiger zou worden. Ik kan werkelijk zeggen dat de sfeer in ons huisgezin sindsdien is veranderd: er is meer actieve zorg voor elkaar en meer vreugde."

Üde Ütt

Tallin (Estland), huismoeder met zes kinderen.

HET HART DAT IN STILTE WERKT

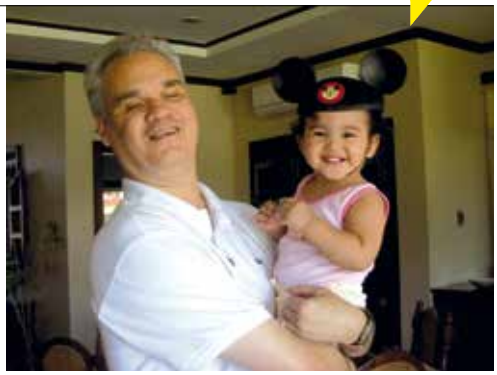

"Door de vormingsmiddelen ben ik gaan beseffen dat het huwelijk mijn weg naar de heiligheid is: zo goed mogelijk proberen te zijn als echtgenoot en vader. Bovendien weet ik dat, als ik te kort schiet, de genade van God mij altijd helpt het opnieuw te proberen. Ik heb geleerd zelfs de kleinste worstelingen van elke dag te heiligen. Ik heb begrepen dat de Kerk als het ware een lichaam is met armen, benen, hoofd en voeten. Misschien heb ik niet zoals anderen – ik ben blind; bij een auto-ongeluk verloor ik mijn gezichtsvermogen – de mogelijkheid om te werken, **maar iedereen kan, in zijn liefde voor Christus en met dagelijkse gebeden en versterving, het hart zijn dat in stilte maar onafgebroken klopt en leven geeft aan de Kerk."**

Jose Maria Ayesa Cacho
Iloilo (Filippijnen), zakenman en werkzaam voor een NGO voor blinden.

ZONDER ONDERSCHEID

"Bij het meewerken aan initiatieven voor de meest behoeftigen begon ik me af te vragen: waarvoor zijn wij geschapen? Voor God, en om anderen te helpen. Toen ik vroeg wat Opus Dei betekent, en ze antwoordden: Werk van God, zei ik bij mezelf: dit is wat ik wil! **Steeds wanneer ik deelneem aan projecten gericht op mensen met weinig economische middelen, dank ik God en denk ik dat ik meer zou moeten doen om dichter bij de Almachtige te komen.** Tegelijkertijd vraag ik me af: wat kan ik nog meer doen? Dat heeft me geholpen om mijn verplichtingen thuis en op mijn werk beter te vervullen en dienstbaarder te zijn. Ik voel me erg aangetrokken door de eenheid, de beminnelijkheid, de nederigheid, de geestelijke oriëntatie, de diversiteit in vormingsactiviteiten; er wordt geen onderscheid gemaakt tussen Aziaten, Afrikanen, etc, ze verenigen alle nationaliteiten met elkaar en dat vind ik indrukwekkend."

Aisha Badamana
Kilimani (Kenia), directrice en eigenares van de kleuterschool Little Birds, moslima.

ZOALS THUIS

"Mijn eerste contact met het Opus Dei was in Libanon. Ik begon een centrum van het Werk te bezoeken en zag dat ik meer naar God toe kon groeien. **Ik kreeg door dat er veel noden waren en probeerde hen op verschillende manieren te helpen.** Daarna kwam ik te weten dat ik medewerkster kon worden. Nu geef ik een maandelijkse bijdrage en bid ik dagelijks voor het Opus Dei. Het heeft me geholpen dichter bij God te komen. Ook heeft het invulling gegeven aan de sociale onrust die ik altijd in mij heb gevoeld."

Sultani Zegaib Saab Andere
Mexico D.F, maatschappelijk werkster, katholiek van de Maronitische ritus.

Baytree

LONDON [GROOT BRITTANNIË]

Baytree Centre ligt in Brixton in Londen, de op zes na armste wijk van Engeland. Hier woont een keur aan rassen bij elkaar, waaronder een groot aantal vluchtelingen. Het percentage werkeloosheid en criminaliteit is er hoog.

Baytree Centre tracht sociale achterstanden aan te pakken door de meest achtergestelden – ongeacht ras of sociaal milieu – te helpen aanpassen aan de maatschappij. Met een 40-koppige staf en meer dan 100 vrijwilligers helpt deze instelling jaar in jaar uit meer dan duizend vrouwen van verschillende leeftijden, afkomstig uit zo'n 100 verschillende landen.

De vrouwen die dit centrum bezoeken ontdekken de waarde van het gezinsleven en hoe dit samen met werk buitenshuis in goede banen te leiden. Ze leren lezen en schrijven, ontvangen basislessen rekenen en computer, hoe een aanvraag voor een sollicitatiegesprek in te vullen, hoe hun kinderen met het huiswerk te helpen, verkeersborden te begrijpen, enz.

Seido Foundation

NAGASAKI [JAPAN]

Het Seido Taleninstituut startte in 1959 klein, maar is met de jaren in omvang toegenomen. In 1971 werd het opgenomen in een groter educatief project: de Seido Foundation voor Onderwijsverbetering. Dit project is erkend als een organisatie die publieke belangen behartigt.

Net als in de begintijd is er vooral vraag naar Engelse lessen, want alle Japanse studenten leren, voordat ze naar de universiteit gaan, een aantal jaren Engels.

Daarnaast heeft de Seido Foundation andere educatieve initiatieven gepromoot in verschillende regio's, waaronder scholen in de regio Nagasaki en studentenhuizen in andere steden.

Kimlea Technisch Trainingscentrum

TIGONI [KENYA]

Kimlea is een opleidingscentrum in het Kiambudistrict in Kenya, dat beroepsonderwijs aanbiedt aan vrouwen en meisjes die op de thee- en koffieplantages van Limuru werkten en daardoor geen kans kregen op onderwijs. Voor diegenen die de lessen niet regelmatig kunnen bijwonen wordt het Kimlea Afstandsprogramma aangeboden, met lessen lezen en schrijven, huishoudkunde, opvoeding, hygiëne, kleding maken, verstelwerk, enz.

Ook is er een medische kliniek voor circa 40 patiënten per dag. Deze begon als een mobiele kliniek, maar beschikt nu over een eigen gebouw. Dankzij de hulp van medewerkers, die bovendien bijdragen in de voedselvoorziening voor de kinderen, beschikt de kliniek over heel betaalbare medicijnen. De kliniek voorziet verder in reguliere gezondheidszorg voor 20 basisscholen met het Kimlea Kinder Gezondheidsprogramma. Op elk van deze scholen zitten ongeveer 1000 leerlingen die anders, door gebrek aan middelen, geen toegang tot gezondheidszorg zouden hebben.

Biomedische Universiteitscampus

ROME [ITALIË]

De eerste opvolger van de heilige Jozefmaria, bisschop Álvaro del Portillo, stimuleerde de oprichting van een biomedische campus in Rome. Op dit moment beschikt de campus over een terrein van 75 hectare en omvat een polikliniek, met de nieuwste kennis en technologie, en een centrum voor geavanceerd biomedisch en biotechnisch onderzoek.

De onderwijstak biedt zeven opleidingen. De nieuwe polikliniek, georganiseerd volgens de meest recente ziekenhuisstandaard, begon in 2008 op de campus van Trigoria. Ze omvat een geriatrisch centrum, twee ambulante centra en een radiotherapeutisch centrum.

Het doel van de polikliniek is het leveren van kwaliteitszorg en het creëren van een persoonlijke relatie met patiënten in een gemoedelijke sfeer.

Een van de, onlangs opgestarte, onderzoeksprojecten, ondernomen in samenwerking met Europese bedrijven en universiteiten, is het Life-Hand programma. In dit programma zijn artsen en biomedische technici er voor het eerst in geslaagd een bionische prothesehand te bewegen door hersenimpulsen.

EEN ONVERWACHTE GROOTSHE

Józef Morawski. Warsaw (Poland).

Het Opus Dei, op 2 oktober 1928 door de heilige Jozefmaria Escrivá gesticht, is een instelling van de Rooms Katholieke Kerk – in concreto, een personele prelatuur – die tot doel heeft in alle milieus de boodschap uit te dragen dat iedereen geroepen is tot heiligheid: dat het werk en het dagelijks leven gelegenheden zijn tot een diepere relatie met God, het dienen van de naaste en het verbeteren van de maatschappij. Momenteel maken meer dan 88.000 personen deel uit van het Opus Dei, priesters en leken, mannen en vrouwen, afkomstig van elk continent. Een direct gevolg van het evangelisatiewerk van de gelovigen van de Prelatuur is het bevorderen van christelijke waarden thuis, op het werk en in de maatschappij in het algemeen. Dankzij Gods genade komt dit werk ook ten goede aan de lokale kerken; de vruchten ervan zijn een steeds grotere deelname aan de Eucharistie en de andere sacramenten, de verspreiding van het evangelie op plaatsen waar het geloof niet wordt gepraktiseerd, initiatieven om de minder bedeelden te helpen, meer eenheid met de bisschop en de priesters van elk diocees, enzovoort. "Jullie ideaal is werkelijk groots," zei de heilige Johannes Paulus II. "Vanaf het begin heeft het de lekentheologie in praktijk gebracht, die zo karakteristiek is voor de Kerk van tijdens en na het Concilie. Dit is de boodschap van de geest van het Opus Dei: verenigd met God leven midden in de wereld, in iedere situatie, trachtend met de hulp van de genade zichzelf te verbeteren en Jezus Christus uit te dragen met het getuigenis van het eigen leven."

ID

De heilige Jozefmaria was door God uitgekozen om de universele roeping tot heiligheid te verkondigen en om aan te geven dat de gewone activiteiten waaruit het dagelijks leven bestaat, een weg tot heiligheid zijn. Men zou kunnen zeggen dat hij de heilige van het gewone was. En inderdaad, hij was ervan overtuigd dat voor iedereen die vanuit het geloof leeft, alles een gelegenheid is om God te ontmoeten, alles een aanzet vormt tot gebed. Het dagelijkse leven openbaart, vanuit dit perspectief bezien, een onverwachte grootsheid. Heiligheid is werkelijk bereikbaar voor iedereen.

Heilige Johannes Paulus II

Zonder een gedetailleerde opsomming te geven, volgen hier enkele van de karakteristieke eigenschappen van de geest van het Opus Dei. Het besef dat we kinderen van God zijn is het fundament van het geestelijk leven; de liefde voor Jezus Christus die aanwezig is in de Kerk en de ontmoeting met Hem in de Eucharistie en in het Woord; het verlangen om de heilige Mis tot middelpunt en wortel van het christelijk leven in de wereld te maken; de liefde voor Onze Lieve Vrouw; de gehoorzaamheid aan de Paus en de hiërarchie van de Kerk; de naastenliefde en een geest van begrip en vreedzaam samenleven, ofwel het verlangen om begripvolle relaties te onderhouden; de vreugde die voortkomt uit het volgen van Christus; de eenheid van leven, waarbij de verschillende aspecten van het dagelijks leven vreugdevol gecombineerd worden met het christelijk geloof; het bewust zijn van het belang van het beroepswerk, zo goed mogelijk gedaan, met liefde voor God en als dienst voor de naaste; de liefde voor de vrijheid en persoonlijke verantwoordelijkheid.

Het ten volle beleven van het katholieke geloof houdt in dat er de zorg bestaat om zo veel mogelijk bij te dragen aan de oplossingen van de problemen in de wereld om ons heen. De heilige Jozefmaria schreef: "Een Christen kan niet tevreden zijn met het verrichten van zijn werk enkel en alleen om zichzelf en zijn familie te onderhouden: de grootheid van zijn hart zal hem ertoe brengen anderen te ondersteunen, omwille van de naastenliefde en de rechtvaardigheid." Het beantwoorden aan dit verlangen is een uitdaging die zowel de gelovigen als ook de medewerkers van het Opus Dei op zich nemen.

CHRISTUS ZIEN IN DE ZIEKEN

"Toen ik 20 jaar geleden medicijnen studeerde, kwam ik in contact met het Opus Dei. Ik kreeg er de raad **om iedere patiënt te behandelen alsof hij Jezus Christus is.** Dit is de drijvende kracht geworden in mijn werk in een bedrijvig ziekenhuis. Ik probeer ook de stervenden te helpen hun leven te overdenken en hen erop te wijzen dat een priester van het ziekenhuis hen kan bezoeken."

Peter Stevens
Sydney, Australië, werkt op de revalidatieafdeling van een ziekenhuis
Vader van zes kinderen.

EEN GROTE ONTDEKKING

"Odette, een vriendin van me, was degene die me over een centrum van het Opus Dei vertelde. In de loop der jaren is mijn leven veranderd: ik vond het ware geloof en enkele maanden geleden ben ik katholiek geworden. Te weten dat ik elk van mijn bezigheden aan onze Heer kan offeren, is een belangrijke ontdekking geweest in mijn leven: het verheft mijn geest **en het helpt me om de moeilijkheden van het leven te boven te komen.** De vorming die ik ontvang helpt me om mijn familieleven en de band met mijn vriendinnen te versterken. Ik probeer te beseffen hoe belangrijk het is voor de eer van God te werken en zie dat dit vruchtbaar is."

Marie Louise Nya Finké
Yaoundé, Kameroen, docent aan een technisch instituut.

ALTIJD DEZELFDE

"Mijn zoon ging in Londen naar de universiteit en verhuisde naar het studentenhuis Netherhall. Zo kwam ik met het Opus Dei in contact. Hun christelijke vormingsmiddelen geven me structuur en de steun om me een kind van God te weten en kracht voor de dagelijkse strijd om heilig te worden. Ik ben vooral geraakt door het idee **dat ik altijd dezelfde persoon kan - en moet - zijn op alle gebieden van mijn leven; zonder me verschillend te gedragen al naar gelang waar en met wie ik ben."**

John Devlin
Ipswich, Suffolk, Engeland, ontwikkelingsmanager.

MOEDERSNETWERK

"Toen ik vijftien was, heb ik een bezinning voor jongeren meegemaakt. Ik was verrast te horen dat het mogelijk is midden in de wereld een goede christen te zijn. Ik kwam in aanraking met de Mikawa kokschool en besloot daar te gaan studeren. **Ik trof er een sfeer van respect voor de vrijheid en een concrete christelijke vorming op maat.** Later heb ik samen met enkele voormalige studenten van Mikawa en een aantal vriendinnen een website opgestart, waar we het hebben over zaken die te maken hebben met de opvoeding van onze kinderen. Het is nog klein, maar ik droom ervan om een vereniging op te richten, moeders van Mikawa genaamd, om moeders met kleine kinderen te helpen."

Sakura Kawaguchi
Nagasaki, Japan, kokkin.

CHRISTUS WEERSPIEGELEN

"Ik heb institutionele communicatie gestudeerd aan de Universiteit van het Heilig Kruis in Rome, waar ik het Opus Dei leerde kennen. Als medewerker probeer ik voor het Werk te bidden en de boodschap te verspreiden. Bovendien tracht ik een kleine economische bijdrage te leveren aan het Centro Romano di Incontri Sacerdotali (het centrum voor priesterontmoetingen van Rome). Mijn medewerking is ook een reactie op de hulp die ik ontvang door de geestelijke leiding, kringen en maandelijkse en jaarlijkse bezinningen. Deze hulpmiddelen hebben mijn priesterschap verdiept. **Alleen al het advies om een soutane te dragen is een goede herinnering dat mijn kleding het hart en het leven van een priester, dat wil zeggen van Christus, moet weerspiegelen."**

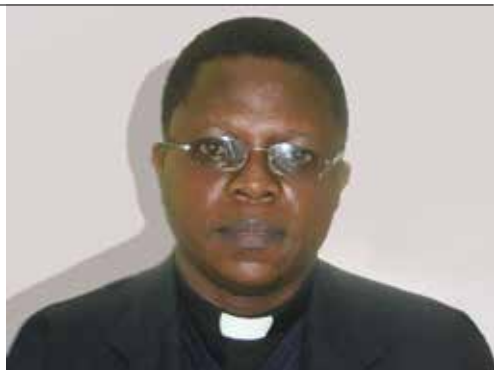

Robert Bellarmin Sisi
Idiofa, Democratische Republiek Congo, priester.

SCHILDEREN MET KOFFIE

"Door de vormingsmiddelen heb ik geleerd om van mijn beroep als schilderes te houden, want een goed uitgevoerd werk geeft eer aan God en helpt de deugden te beoefenen. **Ik heb bijvoorbeeld geleerd om, als ik alleen ben en aan een schilderij werk en het moeilijk vind me te concentreren, met de Heer te spreken.** Als ik ergens mee zit, dan denk ik aan iemand, soms de toekomstige eigenaar van het schilderij, en dan offer ik elke stip of penseelstreek. Op die manier kan ik er zeker van zijn dat alles wat ik heb geschilderd tot stand is gekomen met liefde en gebed."

Sunshine Plata
Marikina City, Filippijnen, kunstenares, ze schildert haar schilderijen met koffie.

GELOVEN OM TE KUNNEN ZIEN

"Sinds ik medewerker ben, ben ik iedere keer meer verwonderd dat ik zaken die op het eerste gezicht onbenullig lijken, bovennatuurlijk kan maken. Met mijn ogen op God gericht zijn de zaken anders; het geeft het leven een heel andere betekenis. **Ik heb geleerd dat ik niet hoef te zien om te geloven, maar dat in vrijheid geloven nodig is om te kunnen zien.** Dit perspectief verandert je leven; je aardse pelgrimstocht houdt op monotoon te zijn en wordt een schitterend avontuur."

Juan Pablo Valencia Montero

Uit Santiago, Chili, woont in Almaty, Kazachstan, werkt in de reclamewereld.

MET MIJN PATIËNTEN

"Ik werk als specialist in psychomotorische aandoeningen bij Alzheimerpatiënten en bij kinderen (van 3 tot 8 jaar) die gehandicapt, autistisch of psychotisch zijn. Ik geef hen therapie die bijdraagt een zeker evenwicht terug te vinden. Sinds ik medewerkster ben doe ik mijn best deze kinderen en ouderen aan de Heer toe te vertrouwen. 's Morgens offer ik mijn dag op en bid ik voor al mijn patiënten. 's Avonds vertrouw ik alles wat ik beleefd heb toe aan de Heer. Ik heb geleerd dat elk moment, **alles wat ik doe, een mogelijkheid is om dichter bij Christus te komen."**

Aude Durroux

Parijs, Frankrijk, medisch specialist

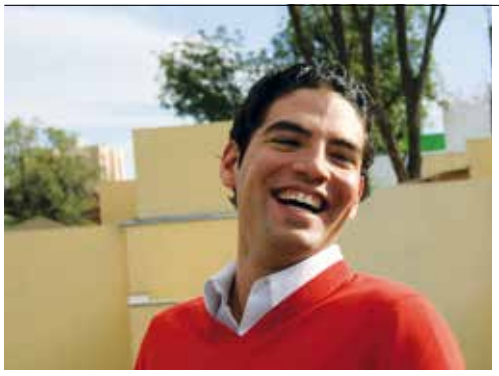

GOD IN DE MUZIEK

"Muziek is altijd mijn prioriteit geweest: ik wilde beroemd worden, uitblinken, slagen. Door deel te nemen aan vormingsmiddelen, ben ik er echter steeds meer van overtuigd geraakt dat het allerbelangrijkste is de dingen uit liefde tot God en de mensen te doen. Dat doe ik ook in mijn werk: ik geef er niet meer zoveel om op televisie te komen; ik vind het nu belangrijker om veel mensen in staat te stellen om, door dat programma, de wonderen van de muziek te ontdekken. Nu begrijp ik dat wanneer je weet waarom je iets doet, met welk doel, het leven veel intenser is. **Ik weet dat ik Jezus mijn werk kan aanbieden en dat alles een betekenis heeft en de moeite waard is, omdat het gedaan is uit liefde tot God."**

Arturo García Lourdes

Mexico City, presentator van een televisieprogramma over klassieke muziek.

OVERGAVE AAN DE WIL VAN GOD

"Ik ben medewerker geworden omdat ik mijn geloof niet meer wilde beleven terwijl ik me alsmaar moest verdedigen. Doordat ik hoorde over de universele roeping tot heiligheid, ben ik me er bewust van geworden **dat heiligheid niet betekent dat je op eigen kracht grote dingen moet doen, maar dat het gaat om de overgave aan Gods wil, en dan is het God die handelt.** WAls we op deze manier leven, begrijpen we dat het leven niet iets is dat we helemaal alleen doen. Ik heb als medewerker geleerd dat ik de Heer niet alleen moet vragen om wat ik voor mezelf wil, alsof ik Hem dat afdwing, maar omdat Hij juist hen helpt die hun hart voor Hem openstellen."

Masao Horikawa

Nagasaki, Japan, eigenaar van een osteopathiekliniek.

NADRUK OP VRIJHEID

"Voor mij betekent **medewerkster zijn een manier om te groeien in mijn katholieke geloof en een mogelijkheid om deel te nemen aan de nieuwe evangelisatie van de maatschappij.** Ik draag bij door mijn gebed en financiële bijdragen. Ik doe het graag, vanwege de liefde die ik heb voor de gelovigen van de Prelatuur, en omdat ik overtuigd ben van de noodzaak om mensen dichterbij God te brengen. Ik ben rechter en ik houd van mijn werk. Ik probeer het te verrichten in overeenstemming met de christelijke principes en met hetgeen de heilige Jozefmaria mij geleerd heeft over het respect voor de waardigheid van iedere persoon. Wat me vooral aanspreekt is de nadruk op vrijheid in het maatschappelijke en professionele leven. Door de godsdienstige vorming die ik ontvang, krijg ik de sterkte om elke dag opnieuw te beginnen en te streven naar de trouw die God van me vraagt."

Guadalupe Quijano

Campeche, Mexico, voorzitter van het hooggerechtshof aldaar.

MEER DAN EEN CAFÉ

"Ik was een fervent boeddhist toen ik door mijn oudste dochter in contact kwam met het Opus Dei. Ze vertelde me over een studentenhuis dat werd geopend in Taipei; ik wilde dit project graag vooruitbrengen en werd tot medewerkster benoemd. **Door de genade van God zijn mijn man en ik met Pasen 2008 gedoopt.** Toen werd ik me ervan bewust dat, wanneer ik een vriendin voordraag om medewerkster te worden, ik haar een kans geef om dichterbij God te komen. Iets anders dat ook is veranderd, is mijn café, *café Paris*. Ik heb het al veertig jaar en in deze tijd heb ik veel vrienden gemaakt, en veel van mijn gasten zijn op de een of andere manier dichter bij God gekomen."

Huang-Chun Chen

Penghu, Taiwan, eigenaresse van een koffiehuis.

Centrum voor Toegepast Medisch Onderzoek (CIMA), Universiteit van Navarra

PAMPLONA [SPANJE]

In 2002 is, als gevolg van vijftig jaar onderzoekservaring van de medische faculteit van de universiteitskliniek, het Centrum voor Toegepast Medisch Onderzoek aan de Universiteit van Navarra opgericht. Tegenwoordig werken er meer dan 400 mensen afkomstig uit een twintigtal landen. De onderzoekers zijn het er over eens dat in dit Centrum enerzijds tot voordeel strekt de motivatie die het gevolg is van de multidisciplinaire manier van werken, - ontzettend belangrijk in de wetenschap - , en anderzijds de geest van dienstbaarheid die men hier tracht te beleven.

Tijdens de beginjaren deed het centrum meer dan 40 nieuwe gepatenteerde ontdekkingen op verschillende onderzoeksgebieden als gentherapie en hepatologie; cardiovasculaire wetenschap; neurowetenschappen en oncologie. Deze vier onderzoeksgebieden omvatten de studie van ziekten die in sommige delen van de wereld leiden tot 90% van de sterfgevallen. Dit onderzoek is essentieel voor een goede patiëntenzorg.

Centrum voor Integrale Ontwikkeling van Vrouwen (CEFIM)

LA PAZ [BOLIVIA]

Het professioneel trainingsinstituut CEFIM in La Paz is gericht op jonge vrouwen in geheel Bolivia. Het onderwijsniveau onder vrouwen is er lager dan dat van mannen. CEFIM ontstond als een reactie op deze cultuur. Het centrum biedt vrouwen een technische training en verschaft hen zo toegang tot een baan. Tegelijkertijd is het centrum ook een antwoord op de grote vraag naar technische expertise in de industrie en dienstensector. Het is het eerste educatieve centrum met een officiële HBO-opleiding. Het centrum voert zijn opdracht uit door individueel onderwijs gebaseerd op christelijke en ethische grondslagen. Dankzij internationale samenwerking en vele Boliviaanse medewerkers heeft het sinds juli 2009 een nieuw gebouw met klaslokalen en werkplaatsen voor 300 studenten. Naast het beroepsonderwijs in de ouderenzorg, hospitality en catering, zijn er ook koks- en bakkersopleidingen, een versneld baccalaureaat en andere korte opleidingen, die openstaan voor iedereen.

Nocedal Technisch-Professioneel College

SANTIAGO DE CHILE [CHILI]

Sinds 1996 neemt het Nocedal College jongens aan van El Castillo, een gemeente in het district Pintada, een van de armste en meest achtergestelde districten van Santiago de Chile. De inwoners krijgen weinig kansen om hun levensstandaard te verbeteren en veel jongeren stoppen noodgedwongen met hun studie om met werk hun familie te onderhouden.

Dankzij de ondersteuning van sympathisanten van het Nocedal-project krijgen ongeveer 1000 studenten kwaliteitsonderwijs gebaseerd op christelijke waarden, met hoop op een betere toekomst. De ontwikkeling van de persoonlijke capaciteiten wordt bevorderd door een brede en solide menselijke en professionele vorming.

.

Instituut voor Verpleegkunde (ISSI)

KINSHASA [CONGO]

In 1998 werd in een buitenwijk van Kinshasa het Institut Supérieur en Sciences Infirmières geopend. Het instituut maakt de leerlingen bewust van de rol en verantwoordelijkheid van het verplegend personeel in de Congolese samenleving. De studenten leren hun werk professioneel uit te voeren – en niet slechts om een salaris te ontvangen – in het besef dat ze een directe dienst verlenen aan patiënten, doktoren en familie. Het onderwijssysteem is in elke fase van de opleiding gebaseerd op persoonlijke begeleiding door een mentor. Aanvullend lopen de studenten stage in verschillende ziekenhuizen in Kinshasa. Ook worden herhalingscursussen en seminars aangeboden voor het verplegend personeel van andere ziekenhuizen.

Het collegegeld dekt de helft van de kosten van de opleiding, en er zijn studiebeurzen voor diegenen met onvoldoende financiële middelen. Bij de afronding van hun studie zijn er voor de verpleegkundigen voldoende banen in de hoofdstad en in andere gebieden van het land. De afgestudeerden worden gewaardeerd om hun professionaliteit en hun persoonlijke en humane behandeling van de patiënten.

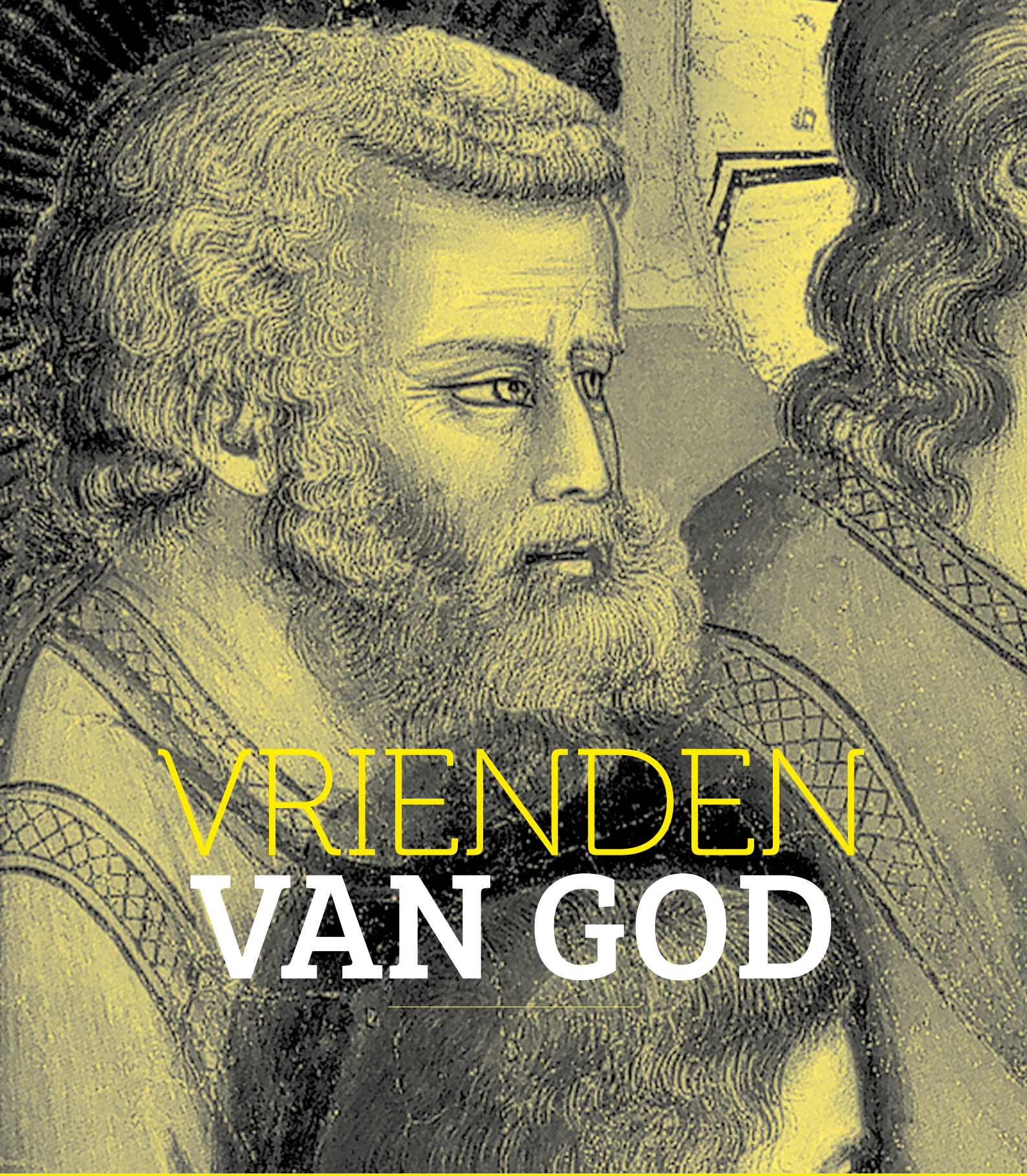

VRIENDEN VAN GOD

Om het pastorale werk in dienst van de Rooms Katholieke Kerk uit te dragen organiseert het Opus Dei christelijke en menselijke vorming die toegankelijk is voor mensen uit alle milieus. Praktisch, aangepast aan de individuele omstandigheden, wordt ieder aangemoedigd om Jezus Christus te volgen, door persoonlijke inspanning, te midden van de gewone taken. Dit leidt tot een dieper bewustzijn van de rijkdom van het katholieke geloof, de vreugde om te leven volgens het evangelie, en de invulling van de doopbeloften.

In dit type vorming is er een centrale plaats voor de boodschap van de heiliging van het werk, dat wil zeggen: door de inspanning om het zo goed mogelijk te

De belangrijkste activiteit van het Opus Dei bestaat erin de gelovigen van het Opus Dei, en anderen die dat verlangen, geestelijke middelen aan te reiken die nodig zijn om midden in de wereld te leven als goede christenen.
Heilige Jozefmaria

Uit Het Laatste Avondmaal, Giotto.

doen, met respect voor de wet en in overeenstemming met de ethische principes, door bij alles verenigd te zijn met God en te handelen met de wens anderen te dienen en bij te dragen aan de vooruitgang van de maatschappij.

Kortom: mensen aan te moedigen om hun menselijke en bovennatuurlijke vermogens te ontwikkelen en aan te wenden ten dienste van God en de medemens. Met andere woorden: katholieken die werkelijk hun geloof willen beleven, burgers die een voorbeeld zijn en vrij en consequent handelen in hun professionele, gezins- en sociale leven.

VANAF MIJN BEKERING

"In de zomer van 2009 ben ik in de Rooms Katholieke Kerk opgenomen en kort daarna medewerker geworden. Dit heeft me geholpen te groeien in mijn geestelijk leven en het geeft me de mogelijkheid om diegenen die ik ontmoet eraan te herinneren dat allen geroepen zijn tot heiligheid, juist in het uitvoeren van het werk en de dagelijkse plichten, op elk moment van de dag; door werk, familieleven en sociale contacten **Deze manier van denken heeft mijn leven harmonieuzer en rijker gemaakt."**

Marcus Litzberg
Zweden.

GOD VINDEN IN HET LIJDEN

"Ik werk op de intensive care van een ziekenhuis. Ik zie dat lijden het soms moeilijk maakt om Gods liefde te begrijpen. Ik heb veel patiënten gezien die gefrustreerd zijn door hun ziekte, of die hun innerlijke vrede verliezen wanneer het einde nadert. Ik probeer in die gevallen met hen te praten over geloof in God en hoop: vaak naderen ze dan opnieuw tot de sacramenten. **Zij ontdekken dat het lijden, dat eerst zo moeilijk leek, een mogelijkheid is om geluk te vinden, om te groeien in hun liefde tot God en Zijn vergiffenis te zoeken."**

Ciara Mannion
Galway, Ierland, verpleegster.

EEN SCHAARS GOED

"De boodschap van de heilige Jozefmaria is begrijpelijk en uitvoerbaar: aandacht schenken aan elke dag, elke minuut, en deze op heilige wijze beleven. Het is een weg om Christus te volgen zonder vreemde of ingewikkelde capriolen. Ik help het Opus Dei met mijn gebed en financiëel. Ik volg vormingsactiviteiten en - belangrijker -, ik ben begonnen te leven naar mijn geloof. Het is zeker niet gemakkelijk, maar wel mogelijk."

Rokas Masiulis
Vilnius, Litouwen, zakenman.

WACHTEN OP EEN CENTRUM

"Toen ik klein was, ben ik verschillende keren naar een jeugdclub geweest die werd georganiseerd door personen van het Opus Dei. Daar waren allerlei leuke activiteiten en er heerste een vriendschappelijke sfeer. Vele jaren later, inmiddels getrouwd en woonachtig in Noorwegen, kwam ik iemand van het Opus Dei tegen. Zij kwam regelmatig van Stockholm naar Oslo om bezinningsdagen te organiseren. Ik herkende onmiddellijk de positieve en blijde geest die zo karakteristiek is voor katholieken. Voor mij was het volkomen vanzelfsprekend dat ik haar vanaf het begin op elke mogelijke manier zou helpen: **omdat er geen Centrum van het Opus Dei in Noorwegen is, verblijft ze bij mij wanneer ze naar Oslo komt voor bezinningsdagen. Ook probeer ik mensen voor die bezinningdagen uit te nodigen."**

Isabel Hidalgo
Oslo, Noorwegen, vertegenwoordigster van het instituut voor familiebeleid in Noorwegen.

FLUWEEL EN STAAL

"Om verschillende redenen had ik innerlijke versterking nodig. Toen ik op internet surfte, kwam ik bij de website van het Opus Dei terecht; die sprak me onmiddellijk aan; het ging over precies dat wat ik nodig had. Ik nam contact op en nam deel aan een reeks van bezinningsdagen. Het verrijkte me enorm en hielp me reflecteren op de geest van nederigheid, waarheidsliefde en de inspanning om onopvallend te blijven... aan de binnenkant van staal zijn, en tegelijkertijd aan de buitenkant zacht als fluweel. Ik zie de moderne en aantrekkelijke boodschap van de heilige Jozefmaria als een persoonlijke boodschap aan mij, omdat ik opgenomen ben door de wereld. **Mijn medewerking heeft een zeer concrete vorm, ik help daar waar het nodig is zoals bij de maandelijkse bezinningsdagen in Martin;** dit geeft me grote vreugde."

Miroslav Mazuch
Martin, Slowakije, rechter, vader van vier kinderen.

MIJN ZIEKTE OPDRAGEN

"Vanaf het begin wist ik dat mijn ziekte een mogelijkheid was om dichter bij God te komen, en ik organiseerde mijn leven zodanig dat ik de kring en voordrachten over de christelijke doctrine bij kon wonen. **Ik heb geleerd om mijn ziekte voor verschillende intenties aan God op te dragen. En dat zijn er veel: mijn familieleden, de heilige Vader, de prelaat van het Opus Dei.** Het offeren van mijn ziekte geeft me steun. In plaats van me te richten op het lijden, probeer ik vreugdevol te zijn."

Chikaodili Rosemary Nnoli
Lagos, Nigeria.

ONZICHTBARE DETAILS

"Ik ben gedoopt en ontving mijn vormsel op jonge leeftijd, maar ik begreep nog weinig van het geloof. Een vriend nodigde me uit om deel te nemen aan een maandelijkse bezinningsdag en zo heb ik beetje bij beetje redenen gevonden om te geloven. Ik werk in een garage: ik spuit gerepareerde voertuigen, en ik vraag God voor iedere taak om een specifieke intentie. Ik werk vaak aan onzichtbare auto-onderdelen, maar omdat ik mijn werk als gebed offer, besteed ik veel aandacht aan de details. **Het op een praktische manier leren toepassen van mijn katholieke geloof en het aan anderen overdragen, spreekt mij aan en het helpt me om mijn relatie met Jezus Christus te verdiepen."**

Gavin Dixon
Dublin, Ierland, autospuiter.

NOOIT TE LAAT

"Mijn bekering heeft jaren geduurd. Tot ik zover was, leefde ik met het idee op de goede weg te zijn, met een God die bij mijn situatie paste. Maar door mijn vrienden leerde ik steeds meer over wat een christelijk leven werkelijk inhoudt. In 2008 hielp een vriendin, die van het Opus Dei is, me aan wekelijkse persoonlijke lessen om al het nodige te leren en vorming te ontvangen voor een goede voorbereiding op mijn Eerste Communie en het Vormsel. Toen ik als medewerkster werd gevraagd, zag ik dat het goed was om actief te helpen, te bidden; dat velen baat zouden kunnen hebben bij de activiteiten zoals ik dat had gehad. Voor mij is het een geschenk van God en een grandioze mogelijkheid om het Werk van God te verwezenlijken. **Omdat ik mijn Eerste Communie pas op 37 jarige leeftijd ontving, kan ik zeggen dat het nooit te laat is om het ware geluk te vinden."**

Patricia Lafuente
Asuncion, Paraguay, journaliste.

DE WEG NAAR BEKERING

"Door medewerker te worden, opende zich de weg naar bekering. **Het heeft me de innerlijke vreugde gegeven werkelijk een kind van God te zijn.** Mijn verstand en hart zijn doordrongen van de prachtige ervaring iedere dag enkele momenten in direct contact met de Heer te staan. Er gaat geen dag voorbij zonder een kort bezoek aan het heilig Sacrament, en als ik geen tijd vind om God in gebed te vergezellen, ervaar ik dat als leegte. Als ik zo nu en dan een middag vrij heb, besteed ik deze tijd aan mijn familie; dankzij de heilige Jozefmaria heb ik het belang gezien en de schoonheid ervaren om mijn vrouw te helpen bij de opvoeding van onze zes kinderen."

Giuseppe Messina
Palermo, Italië, architect.

VOEDSEL VOOR MIJN ZIEL

"Medewerkster zijn, betekent voor mij mijn leven proberen te verbeteren, vooral in geestelijke zaken. De vorming die ik ontvang is voedsel voor mijn ziel. De basisidee van de heilige Jozefmaria spreekt me aan: **dat allen heilig kunnen en moeten worden in het dagelijkse leven door vele kleine stappen te zetten.** Hiertoe wordt ons genereus de benodigde geestelijke steun geboden."

Susanne Ruzsics
Kilchberg, Zwitserland.

OORZAAK EN TOEVAL

"Als boekbinder kreeg ik bij toeval enkele exemplaren van De Weg, De Smidse, Vrienden van God en andere werken van de heilige Jozefmaria in handen. Terwijl ik de boeken herstelde, werd de inhoud als een groeiend zaadje in mij. **Mijn vrienden komen vaak in mijn zaak en vertellen me hun problemen. Ik kan ze misschien geen oplossing bieden, maar ik kan ze de juiste richting wijzen.** Zo is, heel toepasselijk, mijn werkplaats de plek geworden die altijd beschermd wordt door een afbeelding van de heilige Jozefmaria. Mijn vrienden verlaten mijn werkruimte dikwijls met een goed advies vandeze heilige."

Juan Carlos Bordolli
Montevideo, Uruguay, boekbinder en -restaurateur.

VAN NIEUWSGIERIGHEID TOT VREUGDE

"Ik ben geboren in een buitenwijk van Sint Petersburg. Mijn ouders zaten in het onderwijs. Zij waren goede en oprechte mensen maar, zoals de meeste mensen die opgroeiden in de Sovjet Unie, spraken ze met hun kinderen niet over God. In mijn eerste contact met het geloof sprak me het meeste aan dat ik de mensen die hun geloof in Jezus Christus belijden kon vertrouwen. Mijn innerlijke wereld veranderde slechts een beetje. Voor mij was God alleen iets extra's, ik dacht er alleen aan als ik problemen had. In 2007 veranderde dat, toen mijn oppas mijn zoon mee begon te nemen naar de katholieke kerk van de heilige evangelist Johannes in Pushkin. Uit nieuwsgierigheid ben ik ook gegaan. De heilige Mis gaf me een vreugde die ik niet meer gekend had sinds mijn jeugd. Vanaf 2008 begonnen enkele gelovigen van het centrum van het Opus Dei in Moskou ook bezinningsdagen in onze parochie te organiseren. **In deze maandelijkse bezinningen en door het lezen van de werken van de heilige Jozefmaria leerde ik dat *christen* zijn niet alleen betekent dat je God een uur van de week op zondag bezoekt, maar dat je altijd in de aanwezigheid van God leeft.** Afgelopen jaar heb ik mijn baan bij een prestigieuze onderneming opgezegd om te gaan werken bij de uitgever *White Stone*. *White Stone* is een initiatief van twee priesters en publiceert en verspreidt religieuze boeken in het Russisch. Mijn nieuwe onderneming is kleiner, maar de uitdaging is vele malen groter. Hoewel het niet altijd makkelijk zal zijn heb ik er vertrouwen in dat God sterker is dan welke tegenslag dan ook."

Natasha Zubova
Sint Petersburg, Rusland, werkt in de uitgeverswereld.

Niger Foundation Ziekenhuis

ENUGU [NIGERIA]

Het Niger Foundation Ziekenhuis in Enugu stelt zich ten doel de gezondheid van de bevolking van zuidoost Nigeria te verbeteren. Jarenlang had dit deel van het land te kampen met ernstige gezondheidsproblemen, zoals hoge percentages gevaarlijke infecties. Bovendien was er gebrek aan medische centra en gekwalificeerde professionals. Het project begon in 1993 in een tijdelijke huisvesting. In het eerste jaar werden meer dan 10000 patiënten geholpen en dit aantal neemt ieder jaar toe. Door de groei van het aantal patiënten was een groter en beter uitgerust ziekenhuis noodzakelijk. Met dit doel werd in 1996 een wervingscampagne opgezet die enthousiast werd ontvangen en ondersteund door zowel lokale weldoeners als buitenlandse instellingen.

Geleidelijk werd de nieuwe huisvesting werkelijkheid. Momenteel levert het ziekenhuis eerste- en tweedelijns zorg in onder andere interne geneeskunde, algemene operaties, gynaecologie, obstetrie, orthopedagogiek, urologie, radiologie en fysiotherapie.

Campus Müngersdorf

KEULEN [DUITSLAND]

Campus Müngersdorf wordt gevormd door drie verschillende instituten, geïnspireerd op christelijke principes: International College, Domestic Management Center en Conference Center.

Eerstgenoemd instituut voorziet in studentenhuisvesting en promotie van culturele vorming. Het heeft een activiteitenprogramma dat kans biedt op intellectuele uitwisselingen tussen vakgebieden. Het is ook de plaats waar docenten en studenten elkaar ontmoeten.

Het Domestic Management Center is een professioneel trainingscentrum voor studenten catering en huishoudeconomie. Teamwerk wordt benadrukt, maar ook het belang van individueel efficiënt gebruik van tijd, organisatiemanagement en flexibiliteit. Deze waarden voldoen samen met de aangeboden technische training aan de vereiste kwaliteiten in de dienstverlening en human resource beroepen.

Door conferenties, bijeenkomsten en seminars voor een groter publiek biedt het Conference Center, dat ook deel uitmaakt van de Campus Müngersdorf, de mogelijkheid te bezinnen op de huidige situatie in de samenleving. Ook biedt het centrum hiermee plaats voor dialoog met docenten en experts op het gebied van de wereldeconomie, theologie, kunst, muziek, etc.

Harambee: iedereen voor Afrika

De associatie Harambee Afrika Internationaal is ontstaan in de periode van de heiligverklaring van de heilige Jozefmaria. Sinds 2002 promoot de associatie onderwijsinitiatieven in Sub-Sahara Afrika en communicatie- en bewustzijnsactiviteiten in de rest van de wereld.

In de eerste 10 jaar heeft Harambee dankzij duizenden giften 33 projecten ondersteund (scholen, docenten trainingsprogramma's and andere sociale activiteiten) in Angola, Burkina Faso, Kameroen, de Democratische Republiek Congo, Guinea Bissau, Ivoorkust, Kenia, Madagaskar, Mozambique, Nigeria, Rwanda, Sierra Leone, Zuid Afrika, Soedan en Oeganda.

Geïnspireerd door de boodschap van de heilige Jozefmaria heeft Harambee gekozen voor het motto: onderwijs bevorderen is niet alleen scholen bouwen; er wordt namelijk ook gekeken naar de positieve impact die de projecten hebben op de Afrikaanse docenten.

Op dit moment is de associatie gevestigd in Italië, Frankrijk, Spanje, Portugal, Ierland en de Verenigde Staten. (www.harambee-africa.org).

.

Pedreira Onderwijs- en Welzijnscentrum (CEAP)

SÃO PAULO [BRAZILIË]

CEAP, ofwel het Pedreira Onderwijs- en Welzijnscentrum, begon in 1985 en is het resultaat van een ideaal dat wordt gedeeld door enkele professionals en studenten: Het verbeteren van de sociale omstandigheden in het district Pedreira in het zuiden van São Paulo, waar jongeren tussen 10 en 18 jaar te gemakkelijk onder de levenstandaard, in het drugscircuit en in de kleine misdaad belanden. Het CEAP won verschillende prijzen en wordt geloofd om het werk dat er wordt gedaan.

Het CEAP biedt basiscursussen in huishoud- en industriële elektrotechniek, assistent informatie technologie, dataverwerking en telecommunicatie plus een tweejarig onderwijs-programma in administratie. Van de afgestudeerden vond 95 % een baan en 4% werkt in een managementfunctie of heeft een eigen bedrijf opgezet. Studenten die onderwijs volgden bij CEAP werken in meer dan 400 bedrijven.

Het werk van CEAP is ook gericht op het gezin en de familie van de studenten door programma's als 'Onderwijs voor kind en gezin' en 'Vorming voor adolescent en gezin'. Bovendien ontvangen ieder jaar meer dan 500 gezinnen medische en tandheelkundige zorg.

DE HEILIGE JOZEFMARIA

EEN HEILIGE DIE DICHTBIJ IS

De heilige Jozefmaria Escrivá werd op 9 januari 1902 in Barbastro, Spanje, geboren in een christelijk gezin. Hij leerde het lijden al op jonge leeftijd kennen: in minder dan vier jaar stierven drie jongere zusjes en ging het familiebedrijf failliet. Deze tegenslagen deden hem echter nooit zijn vreugde en zijn vertrouwen in God verliezen.

Op 28 maart 1925, op drieëntwintigjarige leeftijd, werd hij in Zaragossa tot priester gewijd. Zijn eerste heilige Mis droeg hij op voor de zielenrust van zijn vader, die vier maanden daarvoor was overleden. De viering van de Eucharistie stond nu centraal in zijn leven en hij haalde er de kracht uit voor zijn pastorale activiteiten.

In de lente van 1927 verhuisde hij naar Madrid waar hij zijn priesterambt vervulde in een charitatieve instelling voor armen en eenzamen. In deze omstandigheden waarin hij zich helemaal gaf voor God en zijn naasten, liet God hem, op 2 oktober 1928 tijdens een reeks van bezinningsdagen, het Opus Dei zien.

"Over Mozes wordt in het boek Exodus (33,11) gezegd dat God 'van aangezicht tot aangezicht' met hem sprak, 'zoals een vriend met een vriend spreekt.' Hoewel de sluier van de discretie een paar kleine details verhult, is er volgens mij voldoende fundament om te stellen dat dit 'spreken zoals een vriend met een vriend spreekt' heel goed op Jozefmaria Escrivá kan worden toegepast, waardoor de deuren van de wereld open gaan en God er aanwezig kan zijn, er kan werken en alles kan veranderen."

Kardinaal Jozef Ratzinger

Ontmoeting in Castelldaura (Barcelona, Spanje) in 1972

In 1946 vestigde de heilige Jozefmaria zich in Rome, in overeenstemming met het universele karakter van het Opus Dei en als uiting van zijn eenheid met de Paus. Vanuit de eeuwige stad werkte hij met hart en ziel voor de Kerk, die hij zo lief had, en hij verspreidde het apostolische werk van het Opus Dei wereldwijd.

Hij stierf rond het middaguur op 26 juni 1975. Op 6 oktober 2002 werd hij heilig verklaard door Paus Johannes Paulus II. Zijn lichaam wordt vereerd in de kerk van Onze Lieve Vrouw van de Vrede, de prelaatskerk, te Rome.

Vanaf het moment van zijn sterven, bereikten gebedsverhoringen op zijn voorspraak de zetel van het Opus Dei in Rome; bekeringen, besluiten om zich te verdiepen in de praktijk van het christelijke geloof, genezingen, materiële verhoringen, etc.... Zijn leven en boodschap zijn een inspiratie en hulp voor duizenden mensen die vertrouwen op zijn voorspraak als op een vriend bij wie ze terecht kunnen om hun geloof te versterken.

BIJTANKEN

"Ik ben geboren en getogen in een streek met Lutherse traditie. Op 19 april 2005 had mijn oom het over de nieuw verkozen Duitse Paus en uit nieuwsgierigheid, ondanks eerdere desinteresse voor het Katholicisme, zette ik de televisie aan. Wat de Paus gezegd had liet me vanaf dat moment niet meer los en ik begon na te denken over het geloof en de Kerk. Ik kocht de Catechismus van de Katholieke Kerk en al snel vond ik antwoorden op vragen die me altijd bezig hadden gehouden. Op een dag keek ik op de website van een grote uitgever en daar viel mijn oog op een boek getiteld De Weg. Al lezend wist ik dat ik thuis hoorde in de Katholieke Kerk en ik nam contact op met de lokale parochie. In 2007 ontving ik het sacrament van het vormsel. Ik kocht meer boeken van de heilige Jozefmaria en kreeg via internet informatie over het Opus Dei. Hierdoor wist ik dat er in Keulen een boekpresentatie van de biografie van de heilige Jozefmaria zou plaatsvinden en ik besloot er met mijn vader heen te gaan. Niet lang daarna begon ik deel te nemen aan verschillende vormingsactiviteiten. Ik realiseerde me dat ze me verrijkten, vooral de bezinningen. Ik zou ze kunnen omschrijven als een benzinestation, waar je heengaat om je ziel op te laden om verder te kunnen gaan met het dagelijkse leven. Al snel voelde ik de noodzaak meer te doen voor het Opus Dei, en nadat ik hierover gesproken had met vrienden die ik daar had leren kennen, besloot ik om medewerker te worden."

Christian Wilke

Falkenstein, Duitsland, gevangenisverpleger.

MET EEN LACH

"Vanaf het moment dat ik begon deel te nemen aan vormingsactiviteiten, ervoer ik dat het altijd in mijn voordeel was zonder dat ik daar iets tegenoverstelde. Nu kan ik als medewerker bijdragen en ontvang bovendien hulp om mijn dagelijkse leven te heiligen en alles met een glimlach te doen. Het is voor mij een uitdaging trouw te zijn aan het gebed, en mijn dagelijks leven te organiseren en ordenen: opstaan, bidden, voor de kinderen zorgen, de boodschappen doen, huishoudelijk werk, de was, koken, ... en dit alles op een ordelijke manier. Een van de belangrijkste dingen die ik geleerd heb, is om God te ontdekken in mijn naasten, in de mensen om me heen, in hen die lijden, in hen die hulpbehoevend zijn, en ook in de schoonheid en vreugde van relaties. De boodschap van de heilige Jozefmaria overwegend, heb ik ontdekt dat iemand die bevrijd is van egoïsme werkelijk vrij en edelmoedig is en menselijke rijkheid geeft aan de relatie met anderen."

Maria Spenger

Graz, Oostenrijk, kleuteronderwijzers.

DE EERSTE BEGUNSTIGDE BEN IK ZELF

"Het mag zelfzuchtig klinken, maar ik zie het zo: ik ben de eerste begunstigde door medewerker te zijn. Mijn leven heeft bijna geen zin zonder apostolaat en zonder het gevoel deel te zijn van het Werk. Vaak besef ik dat ik zinsneden en anekdotes van de heilige Jozefmaria citeer. Er zijn twee dingen die mij het meest aanspreken in de heilige Jozefmaria: De moed om te gaan met zaken die buiten je invloedssfeer liggen, het accepteren van naasten die je niet liggen, en het vertrouwen te beseffen dat we ons in Gods handen bevinden, dat we niets zijn zonder Hem, maar dat we met Hem zelfs activiteiten op kunnen pakken die buiten onze mogelijkheden liggen. Deze twee karakteristieken komen eigenlijk op één ding neer, het meest belangrijke: gebed, eenheid met God."

Alejandro Emilio Canale Becker

Buenos Aires, Argentinië, werkt aan de school El Encuentro en voor stichting Mapfre.

ZONDER IETS TERUG TE VERWACHTEN

"De heilige Jozefmaria heeft een grote invloed op mijn leven gehad. Zijn voorbeeld om te dienen zonder iets terug te verwachten, heeft me bewogen om landelijke promotor te worden van Condoray – een initiatief van het Opus Dei – en zo ben ik ertoe gekomen me in te zetten om mensen te helpen door hen zichzelf te laten helpen en ontwikkelen. Daarnaast heeft de heilige Jozefmaria me vele gunsten verleend. Bijvoorbeeld mijn dochter, Naomi, die op zijn voorspraak is geboren: enkele doktoren raadden me een abortus aan omwille van mijn gezondheid, maar mijn familie en ik hebben gebeden voor een wonder op zijn voorspraak en God heeft het gegeven. Ik werd ertoe aangezet een document te tekenen dat de artsen vrijsprak van hun verantwoordelijkheid voor mij als het mis ging. Een andere gunst is mijn zoon, die ter wereld kwam toen ik al wat ouder was: als dank voor de vele gunsten kreeg hij de naam Jozefmaria."

Raquel Morán Peru, huisvrouw, met vijf kinderen.

GESCHREVEN VOOR MIJ

"Enkele maanden voor de verdediging van mijn proefschrift ontdekte ik het christelijke geloof. Vlak daarna kreeg ik twee tamelijk goede banen, maar er ontbrak iets; ik kan grotere en interessantere taken aan, vond ik. Toen ik een uitweg zocht in deze frustrerende situatie, vond ik het op het internet enkele teksten van de heilige Jozefmaria. Het waren korte paragrafen, maar ze trokken mijn aandacht en brachten me ertoe in actie te komen. Het leek alsof die zinnen precies voor mij geschreven waren. Toen ik God leerde ontmoeten in mijn dagelijks leven, veranderde mijn houding tegenover mijn werk: de kwaliteit verbeterde en ik werd veeleisender voor mezelf, omdat ik me realiseerde waarvoor ik het deed. Nu is het onmogelijk voor mij om slechts op de bonnefooi te werken of een taak te doen enkel om het af te kunnen strepen, omdat ik het werk boven alles voor de Heer doe."

Sergei Biziukhin Riazan, Rusland, historicus, Orthodox.

ELKAAR STEUNEN

"In 1985 had ik het geluk monseigneur Álvaro del Portillo te ontmoeten, de eerste opvolger van de heilige Jozefmaria. Hij werd als een echte vader voor mij en een zeer waardevolle raadgever: hij hielp me enorm in de beslissende jaren op onze juridische weg. In de jaren na het concilie steunde het Werk me om vast te houden aan de wens om trouw de doctrine van de Kerk te volgen en aan de eerbied voor het religieuze. Toen we zagen hoeveel baat we hadden bij de geestelijke hulp van het Opus Dei, leek de beste manier om hier een antwood op te geven en dank te uiten ons formeel te binden door gebed voor het Werk. Sindsdien heeft iedere nieuwe gemeenschap gevraagd benoemd te worden tot medewerker van het Opus Dei. Onze medewerking bestaat vooral uit gebed. . Iedere dag offeren we ons leven voor de heiliging van priesters en in ons gebed neemt het apostolische werk van het Opus Dei een voorname plaats in. Voor mij betekent deze medewerking vooral het ondersteunen van het werk van God in de Kerk en het ontvangen van de geestelijke vruchten. Hoewel de geest van het Werk geheel anders is dan die van gewijde religieuzen, zoeken we allemaal de heiligheid in het leven waartoe God ons roept en op die weg is het heel belangrijk elkaar te steunen, en de verscheidenheid van specifieke wegen te respecteren."

Mother María Jesús Velarde Klooster van de Dochters van de Heilige Maria van het Hart van Jezus in Galapagar, Spanje. Stichteres en superieur generaal van het Instituut van de Pauselijk recht.

DE WENS VAN DE GAST

"Toen ik zag hoe edelmoedig de heilige Jozefmaria zichzelf aan God gaf en de familiegeest die hij doorgaf, besloot ik medewerker te worden: ik denk vaak dat het dankzij zijn "ja" aan onze Heer is dat we hier allemaal zijn. Sindsdien zijn mijn familieleven en werk totaal veranderd. Als ik in een restaurant tweehonderd mensen zie eten, bid ik voor hen en zie ik dat dit een directe manier is om hen in contact te brengen met God. Als ik een speciaal gerecht bereid vraag ik de Heer om inspiratie en om het goed te doen zodat het voldoet aan de wens van de gast, en ik zeg Hem: dit is voor U."

Juan Pedro Espinosa Sánchez
Murcia, Spanje, cateraar en voorzitter van de koksassociatie van de regio Murcia.

WACHTEND IN VIETNAM

"Mijn eerste kennismaking met het Opus Dei was De Weg, het boek van de stichter, waarvan ik een exemplaar kreeg van de priester in mijn parochie. De boodschap dat het mogelijk was me door mijn werk te heiligen, raakte me. Het boek werd mijn spirituele gids in mijn periode op de universiteit. In 1997 begon ik deel te nemen aan maandelijkse voordrachten en kringen in Ho Chi Minh Stad en ik werd medewerkster. In het begin namen vijf vrouwen deel aan de vormingsactiviteiten. Nu zijn we met dertig. We hebben geholpen bij de vertaling van de lessen over het christelijke geloof in het Vietnamees. Ook hebben we simultaan vertaald tijdens de bezinningen en andere activiteiten. Ik bid elke dag voor het Werk en hoop dat het binnenkort mogelijk wordt om het Werk te beginnen in Vietnam."

Pham Kim Uyen
Tan Bien, Vietnam, werkt op de afdeling Human Resources

IN DE BIOSCOOP EN HET THEATER

"Acteurs worstelen vaak met gewetensproblemen en we hebben kracht nodig om ons geloof uit te dragen; het afwijzen van werk met een immorele inhoud kan de kans op ander werk in de toekomst verminderen. Ik leg mezelf gewoonlijk in de handen van de heilige Jozefmaria als ik moet aandringen op herziening van het filmscript; af en toe heb ik daarmee grote verbeteringen bereikt. . Ik haal ook voordeel uit de lange toneelrepetities om met mijn collega's te praten over de zin van het leven, familie, succes en tegenslag."

Adam Woronowicz
Warschau, Polen,film- en theateracteur

DE JUISTE WEG VINDEN

"Ik bekeerde me tot het katholicisme in april 2005, nadat ik de laatste dagen van het leven van Johannes Paulus II volgde op televisie. Er gebeurde iets in me dat ik niet kan beschrijven: verdriet, verlangen naar God, de noodzaak om opnieuw de juiste weg te vinden. Deze gedachten werden zo sterk en duidelijk dat ik de zoektocht om mijn geloof terug te vinden begon. Op een dag, in de kathedraal van Stockholm, werd ik voorgesteld aan een priester die met me over het Opus Dei sprak. Ik begon het centrum te bezoeken voor bezinningen, meditaties en de Mis. De boodschap van de heilige Jozefmaria heeft me doen groeien als persoon, als vrouw, als moeder, dochter en vriendin. Mijn leven heeft een nieuwe betekenis gekregen vanaf het moment dat ik begreep dat heiligheid binnen ieders mogelijkheden ligt en dat we anderen kunnen helpen via ons werk.".

Caroline Israelsson
Stockholm, Zweden, binnenhuisarchitect.

ACHTER DE UTOPIE

"Hoewel het in de Sovjetperiode verboden was om over het geloof te spreken, voelden mijn collega's en ik intuïtief aan dat menselijk werk een bovennatuurlijke dimensie heeft. De oproep van de heilige Jozefmaria dat heiligheid bereikbaar is door het werk, is van grote betekenis in de maatschappij. Goed uitgevoerd werk is fundamenteel, niet alleen voor de persoonlijke ontwikkeling, maar ook voor de mensheid, omdat het mensen bij elkaar brengt. De heilige Jozefmaria heeft ons geleerd dat elke christen zijn werk tot in de perfectie moet uitvoeren, want alleen werk dat aldus is gedaan, kan aan God worden aangeboden en worden omgezet in een manier om te zuiveren en te heiligen; dit is wat het voor ons mogelijk maakt medeschepper met God te worden."

Yuri Simonov
Moskou, Rusland, professor theoretische natuurkunde en directeur van het nucleaire natuurkunde laboratorium.

ELKE SCHOLIERE IS EEN SCHAT

"Vier jaar na de oprichting, kwam ik in contact met de Nagasaki Seido School. Ik vond de kapel prettig want, hoewel ik geen christen ben, heb ik op een katholieke school gezeten en bad ik elke ochtend voordat de les begon in de kapel. Nagasaki Seido trok me aan door de vriendschappelijke en familiaire sfeer en door de manier waarop docenten omgaan met de leerlingen. Meteen had ik de wens om met dergelijke mensen te werken. De boodschap van de heilige Jozefmaria deed me inzien dat iedere leerling een schat is en dat heeft mee aangezet om ze te helpen, met respect voor hun persoonlijkheid, zodat ze in de toekomst van dienst kunnen zijn in de maatschappij. I. Ik ben dankbaar dat mijn twee zonen de kans hebben gehad om op Seido te studeren. Nu zijn ze volwassen en hebben ze het schoolmotto in hun hart gesloten: vrijheid en verantwoordelijkheid: possumus (wij kunnen het)! Het doet me goed ze te zien, wanneer ze iets op zich nemen, klein of groot: possumus"!

Mitsuko Hori
Nagasaki, Japan, wordt voorbereid op het sacrament van het Doopsel.

Pauselijke Universiteit van het Heilig Kruis

ROME [ITALIË]

Als een langgekoesterde wens van de heilige Jozefmaria, op gang gebracht door monseigneur Álvaro del Portillo, begon de universiteit in 1984 haar activiteiten, aangemoedigd door de zalige Johannes Paulus II. Momenteel zijn er ongeveer 1500 studenten – priesters en priesterkandidaten, religieuzen en leken, mannen en vrouwen – uit meer dan 70 landen die lessen volgen aan de vier faculteiten – Theologie, Filosofie, Kerkelijk recht en Institutionele Communicatie – en aan het Instituut van Godsdienstwetenschappen. De locatie in Rome helpt de universiteit om een aspect van het licht dat het Opus Dei inspireert naar buiten te brengen: de dienst aan de Kerk wereldwijd. Essentieel voor de universiteit zijn de bijdragen van de vele weldoeners wereldwijd, van verschillende godsdienstige achtergronden en met verschillende financiële mogelijkheden.

Kenthurst studiecentrum

SYDNEY [AUSTRALIË]

Kenthurst studiecentrum, in een buitenwijk van Sydney, biedt verschillende academische, culturele en godsdienstige activiteiten aan. Het centrum werd gebouwd met bijdragen van mensen uit het hele land. Zij blijven helpen met hun giften. Van de cursussen die in de voorbije jaren hebben plaatsgevonden, springt Licht en Schaduw eruit. Dit zijn symposia, georganiseerd door Creston College, voor vrouwelijke professionals en studenten. Ook worden er bijeenkomsten georganiseerd over bijvoorbeeld het post-modernisme, bedrijfsethiek, de sociale leer van de Kerk, communicatie, familie en mode.

Door het jaar heen biedt Kenthurst bezinningsdagen, waar allerlei soorten mensen aan deelnemen. Ook zijn er seminars voor bisschoppen en diocesane geestelijken. Deze bestaan uit discussiefora over actuele onderwerpen en conferenties. In 2008 was paus Benedictus XVI enkele dagen in Kenthurst om uit te kunnen rusten en te bidden als voorbereiding op de Wereldjongerendagen in Sydney.

De huishoudelijke dienst staat onder leiding van een gekwalificeerde deskundige staf, die een familiesfeer tracht te creëren door de maaltijden die zij verstrekt en door de fascilitaire diensten. Kenthurst fungeert ook als leerbedrijf voor studenten van het Kenvale College, een opleiding voor Hospitality & Evenementen Management.

1

Wat is een medewerker van het Opus Dei?

Medewerkers zijn mannen of vrouwen die, zonder lid te zijn van de Prelatuur van het Opus Dei, op verschillende manieren behulpzaam zijn bij apostolische activiteiten. Om medewerker te worden is geen speciale roeping vereist. Over het algemeen zijn medewerkers familieleden, vrienden, collega's en buren van de gelovigen van het Opus Dei. Het betreft mensen die deelnemen aan de geestelijke vorming, of mensen die het humane en maatschappelijke belang inzien van de verschillende apostolische projecten van het Werk. Onder de medewerkers bevinden zich katholieken en niet-katholieke christenen, maar ook gelovigen van andere religies. Ook mannen en vrouwen die geen geloof belijden kunnen medewerker worden.

2

Wat doet een medewerker van het Opus Dei?

Een medewerker zegt toe om geestelijk of materieel bij te dragen aan apostolische activiteiten van het Opus Dei. Dat kan door te bidden, zo mogelijk dagelijks, voor de prelatuur en haar apostolische activiteiten. De materiële dimensie van het medewerker-zijn, kan vorm krijgen door financiële hulp, tijd of door ondersteunende diensten bij de apostolische activiteiten. Daarnaast kunnen zij die dat wensen deelnemen aan de godsdienstige vormingsmiddelen die door de prelatuur worden georganiseerd.

3

Welke voordelen bieden het medewerkerschap?

De gelovigen van het Opus Dei bidden dagelijks voor allen die de prelatuur op welke manier dan ook hebben geholpen of helpen. Bij bepaalde gelegenheden dragen de priesters van de prelatuur de Mis op voor de zielenrust van de overleden medewerkers. Zij kunnen op enkele vastgestelde dagen in het jaar de aflaten verkrijgen die de Kerk heeft toegezegd aan hen die met het Opus Dei meewerken. Daarvoor moeten zij dan aan de voorwaarden voldoen die de Kerk heeft vastgesteld. Zij kunnen ook aflaten verkrijgen als zij met devotie hun verplichtingen als medewerker vernieuwen. .

4

Hoe wordt iemand tot medewerker van het Opus Dei benoemd?

De vicaris van de betreffende regio benoemt iemand tot medewerk(st)er, op voordracht van een gelovige van het Opus Dei. Zodra de voordracht is bevestigd, wordt de desbetreffende persoon ingelicht; vanaf dat moment is hij/zij medewerker. Op die dag kan een katholieke medewerker een volle aflaat verdienen wanneer wordt voldaan aan de gebruikelijke voorwaarden van de Kerk.

OPUS DEI
COOPERATORES

“Jullie zijn degenen die alles doen, en zo gaat het overal. Jullie zijn geweldig. Jullie weten aan de wensen van God te beantwoorden, Hem een genoegen te doen en te helpen opdat we zielen redden. Moge God jullie zegenen. Dank! Dank! Dank!”

Heilige Jozefmaria

Informatiebureau van het Opus Dei Nederland
Jacob Obrechtstraat 74
1071 KP Amsterdam
Tel: 06 30175281
press.nl@opusdei.org
www.opusdei.nl